

Maa- ja metsätalousvaliokunta

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi metsityksen määräaikaisesta tukemisesta

JOHDANTO

Vireilletulo

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi metsityksen määräaikaisesta tukemisesta (HE 150/2020 vp): Asia on saapunut maa- ja metsätalousvaliokuntaan mietinnön antamista varten.

Asiantuntijat

Valiokunta on kuullut (etäkuuleminen):

- lainsäädäntöneuvos Maija Kaukonen, maa- ja metsätalousministeriö
- neuvotteleva virkamies Kaisa Pirkola, maa- ja metsätalousministeriö
- neuvotteleva virkamies Maarit Loiskekoski, ympäristöministeriö
- tutkija Antti Wall, Luonnonvarakeskus
- metsäjohtaja Anna Rakemaa, Suomen metsäkeskus
- metsäasiantuntija Lea Jylhä, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry

Valiokunta on saanut kirjallisen lausunnon:

- oikeusministeriö
- valtiovarainministeriö
- tutkija Paavo Ojanen, Helsingin yliopisto
- Metsähallitus
- Ruokavirasto
- Pohjois-Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus
- Suomen ympäristökeskus
- maaseutussihteeri Erkki Leppänen, Pihtiputaan kaupunki
- Vapo Oy
- Metsäteollisuus ry
- Suomen luonnonsuojeluliitto ry
- Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbund SLC ry

HALLITUKSEN ESITYS

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi laki metsityksen määräaikaisesta tukemisesta. Laissa säädettäisiin metsitystuen myöntämisen perusteista ja yleisistä edellytyksistä. Lain nojalla voitaisiin

Valiokunnan mietintö MmVM 11/2020 vp

metsittää niin sanottuja joutoalueita. Tuki myönnettäisiin EU-lainsäädännössä tarkoitettuna vähämerkityksisenä tukena. Ehdotettu metsitystuki olisi harkinnanvarainen.

Metsitystuen myöntämiseen, maksamiseen, valvontaan ja muihin vastaaviin seikkoihin liittyviin menettelyihin sovellettaisiin ehdotetun lain lisäksi valtionavustuslakia.

Pääministeri Sanna Marinin hallitusohjelmassa maankäyttösektorin yhtenä ilmastotoimenpiteenä on metsityksen edistäminen. Ehdotettu uusi tuki perustuu suoraan hallitusohjelmaan. Metsitystä ei nykyisin tueta.

Esitys liittyy valtion vuoden 2021 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Ehdotettu laki on tarkoitettu tulemaan voimaan 1.1.2021 ja olemaan voimassa 31.12.2023 saakka.

VALIOKUNNAN YLEISPERUSTELUT

Valiokunta toteaa, että esitys, jonka tavoitteena on lisätä metsäpinta-alaa ja hiilinieluja, perustuu hallituksen ohjelmaan, jossa on seitsemän strategista kokonaisuutta. Yksi kokonaisuus on ”Hiilineutraali ja luonnon monimuotoisuuden turvaava Suomi”. Tämän kokonaisuuden kolmantena tavoitteena on hiilinielujen ja -varastojen vahvistaminen lyhyellä ja pitkällä aikavälillä. Tavoitteen osana olevia maankäyttösektorin ilmastotoimenpiteitä arvioidaan niiden vaikuttavuuden ja kustannustehokkuuden kannalta. Toimenpiteisiin sisältyy muiden ohella metsityksen edistäminen. Tähän liittyen kehitetään ohjauskeinoja ja kannustimia metsien ja maaperän hiilinielujen ja -varastojen vahvistamiseksi. Esityksen tavoitteena on lisätä metsäpinta-alaa ja hiilinieluja. Tehtävien toimenpiteiden arvioidaan vuositasolla kohdistuvan noin 2 000—3 000 hehtaarille.

Esityksellä kannustetaan yksityisiä maanomistajia metsittämään muita kuin peltoalueita ja muuta kuin metsämaata. Metsitystukea myönnetään eli metsitystukeen hyväksytään niin sanottuja joutoalueita, kuten esimerkiksi maatalouskäytön ulkopuolelle jääneitä peltolohkoja ja entisiä turvetuotantoalueita. Aktiivisessa viljelyssä olevia peltoja ei ole tarkoitus metsittää, joten maatalouskäytön ulkopuolelle jääneiden alueiden osalta tuen ehtona on, että ala ei ole saanut maatalouden tukia vuoden 2019 jälkeen. Myöskään luonnonlaitumet, joista maksetaan luonnonhaittakorvausta, tai esimerkiksi vesistöjen suojavyöhykkeet, maisema-alueet ja perinnebiotoopit, joita koskee voimassa oleva maatalouden ympäristösopimus, eivät ole tukeen hyväksyttäviä alueita. Toisaalta kuitenkin peltoalueita, jotka ovat jääneet kokonaan aktiivisen viljelytoiminnan ulkopuolelle esimerkiksi niiden heikon viljelykunnan vuoksi, on tulevan lain mukaan mahdollista metsittää.

Edellä esitetystä käy ilmi, että metsitystukea ei säädettävällä lailla saa alalle, joka luokitellaan metsämaaksi. Metsämaalla tarkoitetaan aluetta, joka on Tilastokeskuksen käyttämän kansallisen maankäyttöluokituksen määritelmän mukaista metsämaata (F11). Metsitystukea ei myöskään myönnetä metsänuudistamiseen eli ei myöskään vajaatuottoisen metsän uudistamiseen.

Valiokunnan mietintö MmVM 11/2020 vp

Lakiehdotuksen mukaan metsäkeskus tekee päätökset metsitystuen myöntämisestä. Valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että metsitystuen myöntäminen edellyttää lakiehdotuksen mukaan useiden tekijöiden huomioon ottamista. Huomioon on otettava muun muassa alueen sopivuus metsänkasvatukseen, luonnon monimuotoisuuteen ja maisemaan liittyvät tekijät sekä alueen historia mahdollisen aiemman tuetun metsityksen osalta. Tuen hakija sitoutuu huolehtimaan metsittämänsä alueen taimikkovaiheen hoidosta ja säilyttämään metsitetyn alueen metsämaana metsälain säännöksiä noudattaen. Sitoumus kestää kymmenen vuotta, ja se alkaa metsityksen toteutusilmoituksen toimittamisesta metsäkeskukseen. Valiokunta korostaa, että metsityksen onnistumiseksi on erittäin tärkeää, että metsänomistajat tekevät metsitetyllä alalla pintakasvillisuuden mekaanista torjuntaa.

Valiokunta pitää erittäin tärkeänä, että luonnon monimuotoisuuden kannalta tärkeät alueet rajataan tuen ulkopuolelle. Ympäristöarvoltaan tärkeitä alueita ei tule metsittää. Alueen, jolle metsitystä haetaan, tulee olla sellainen, että metsitys ei heikennä luonnon monimuotoisuutta. Esityksen mukaan tämän edellytyksen arviointi tehdään ELY-keskuksessa lausunnonannon yhteydessä. Tässä yhteydessä valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että vain hyvin pienestä osasta luonnon monimuotoisuudelle tärkeitä maatalousalueista on olemassa paikkatietoa, jonka avulla metsityksen ulkopuolelle jätettävät alueet pystytään helposti varmistamaan. Esimerkiksi monet pitkään viljelemättä olleet kivennäismaiden vanhat pellot ovat kehittyneet monimuotoisiksi ja niittylajistolle tärkeiksi paikoiksi, eikä niistä ole paikkatietoa. Edellä todetun lisäksi muun muassa metsityskohteen soveltuvuus vesitalouden kannalta on tarvittaessa arvioitava ELY-keskuksen lausunnossa. Entisten turvetuotantoalueiden osalta ELY-keskuksen tulee harkintansa mukaan ottaa lausunnossaan esille myös alueen soveltuvuus kosteikkoalueeksi metsityksen sijaan, mikäli alue ei vesitalouden puolesta sovellu metsitettäväksi. Valiokunta korostaakin sitä, että ELY-keskuksen lausunnolla on hyvin tärkeä merkitys arvioitaessa metsitettäväksi haetun alueen edellytyksiä metsitystukeen. Lakia alemman asteen säännöksillä tulee antaa tarkempia määräyksiä metsityksen toteuttamisesta.

Valiokunta kiinnittää huomiota siihen metsitystuen myöntämisen edellytykseen, että sitä maksetaan vain luontaisesti metsänkasvatukseen sopivien alueiden osalta. Metsitettäväksi haetun alueen maaperän osalta on otettava huomioon muun muassa sen ravinnemäärä ja -tasapaino sekä lämpösumman riittävyys eri puulajien kasvatukseen. Lisäksi alueen on oltava edellä todetun mukaisesti vesitaloudeltaan sopivaa metsäksi.

Metsitettävän alueen on esityksen mukaan oltava vähintään 0,5 hehtaarin suuruinen yhtenäinen, keskimäärin vähintään 20 metriä leveä alue. Alaraja voi olla tärkeä luonnon monimuotoisuuden kannalta, koska pienet alueet ovat usein pienialaisia esiintymiä suojelluille luontotyypeille sekä uhanalaisten ja muiden harvinaisten lajien esiintymisalueita. Hyvin pieniä alueita ei ole myöskään yksittäisen päätöksen vaatiman hallinnollisen työn vuoksi tarkoituksenmukaista ottaa tukijärjestelmään. Valiokunta edellyttää kuitenkin, että hallitus selvittää tukijärjestelmän mahdollista laajentamista myöhemmin koskemaan myös sellaisia vähintään 0,5 hehtaarin suuruisia alueita, jotka koostuvat erillisistä vähintään 0,2 hehtaarin alueista kunkin alueen keskimääräisen leveyden ollessa vähintään 20 metriä ja kaikkien alojen täyttäessä muilta osin ehdot tukijärjestelmään hyväksymiselle, eikä pienempien alojen hyväksymisestä aiheudu tarpeetonta hallinnollista lisätaakkaa (*Valiokunnan lausumaehdotus*).

Valiokunnan mietintö MmVM 11/2020 vp

Hallituksen esityksen perusteluista ilmenevistä syistä ja saamansa selvityksen perusteella valiokunta pitää esitystä tarpeellisenä ja tarkoituksenmukaisena. Valiokunta puoltaa lakiehdotuksen hyväksymistä jäljempänä ehdotettavin muutoksin.

VALIOKUNNAN YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

9 §. Metsityksen toteuttaminen. Valiokunta ehdottaa pykälän yksityiskohtaisiin perusteluihin viitaten 1 momentin alussa todettavaksi, että metsitys on toteutettava kylvämällä tai istuttamalla. Valiokunta toteaa kuitenkin, että yleensä metsityksessä on mahdollista onnistua vain istuttamalla. Suonpohjilla sen sijaan myös kylvö on hyvä viljelykeino. Suonpohjilla luontainen metsittyminen hieskoivulle tapahtuu usein jo pelkän tuhkalannoituksen jälkeen. Valiokunta ehdottaakin 1 momenttia muutettavaksi siten, että turvepohjaisilla alueilla, lukuun ottamatta entisiä turvetuotantoalueita, ja kivennäismailla silloin, kun viimeksi mainitut ovat entistä maatalousmaata eli niin sanottuja peltoheittoja, voitaisiin metsitys toteuttaa vain istuttamalla. Epäselvyyksien välttämiseksi muutosehdotus on kytketty vain mainittuihin aloihin, koska joissakin poikkeustilanteissa voi esiintyä tilanteita, joissa esimerkiksi entiselle maa-ainesten ottoalueelle, jossa ei ole otto-oikeuden haltijan kanssa sovittu maisemoinnista ja siihen liittyvästä metsityksestä, haettaisiin metsitystä. Vähäisessä määrin kivennäismailla voi myös olla muita joutoalueita, kuten läjitysalueita tai entisiä isoja varastoalueita, jotka eivät ole maatalousmaata eivätkä metsämaata ja joille metsitystukea haettaisiin. Luontaisen uudistumisen hyväksyminen metsittämisen perustamistoimenpiteenä ei ole metsityksen yhteydessä tarkoituksenmukaista. Valtion varoilla ei ole tarkoituksenmukaista tukea sellaisten metsiköiden perustamista, jotka muodostuvat luontaisesti ilman kylvöä tai istuttamista.

Valiokunta ehdottaa 1 momenttiin lisäksi eräitä muutoksia, jotka selkeyttävät tuensaajan näkökulmasta metsityksen toteuttamiselle asetettavia vaatimuksia. Ensimmäinen muutosehdotus koskee 1 momentin 4 virkettä, jossa sana istutustiheys ehdotetaan korvattavaksi sanalla kasvatustiheys. Käytännön tilanteessa metsitettävillä aloilla syntyy taimia myös luontaisesti, joten metsityksen toteutuksessa olennaista on kasvatustiheys. Kasvatustiheys todettaisiin valvonnan yhteydessä pääpuulajin mukaan. Edellä selvitetyn virkkeen jälkeen valiokunta ehdottaa lisättäväksi virkkeen, jossa todetaan, että istutustiheyden on kuitenkin aina oltava vähintään 1 000 tainta hehtaarille. Tällä lisäyksellä vältetään tilanteet, joissa luontaisella taimikolla on saavutettu edellytetty kasvatustiheys, eikä näin ollen ole tehty toimenpiteitä, joihin metsitystuki on tarkoitettu. Kompensaatiotarvetta ei ole siten muodostunut. Kokonaisuuteen liittyen ehdotetaan muutettavaksi myös kasvatustiheydelle asetettavaa alarajaa siten, että se on puulajista riippuen 1 300—2 500 tainta hehtaarille.

VALIOKUNNAN PÄÄTÖSEHDOTUS

Maa- ja metsätalousvaliokunnan päätösehdotus:

Eduskunta hyväksyy muutettuna hallituksen esitykseen HE 150/2020 vp sisältyvän lakiehdotuksen. (Valiokunnan muutosehdotukset)

Valiokunnan mietintö MmVM 11/2020 vp

Eduskunta hyväksyy yhden lausuman (Valiokunnan lausumaehdotus)

Valiokunnan muutosehdotukset

Laki

metsityksen määräaikaisesta tukemisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Lain tavoite

Tämän lain tavoitteena on metsitystä tukemalla lisätä metsäpinta-alaa ja hiilinieluja sekä vähentää kasvihuonekaasujen päästöjä metsitettävillä kohteilla luonnon monimuotoisuutta heikentämättä.

2 §

Metsitystuen myöntäminen

Metsitystukea voidaan valtion talousarviossa vuosittain osoitetun määrärahan rajoissa kohdistaa 5 §:ssä tarkoitettujen metsitystukeen hyväksyttävien alueiden metsitykseen.

Metsitystuki myönnetään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen annetussa komission asetuksessa (EU) N:o 1407/2013 (*yleinen de minimis –asetus*) tarkoitettuna vähämerkityksisenä tukena.

3 §

Muiden säännösten soveltaminen ja valtionapuviranomainen

Metsitystukeen sovelletaan lisäksi valtionavustuslakia (688/2001) lukuun ottamatta sen 13 §:n 3 ja 4 momenttia.

Metsitystuella rahoitettavaan hankintaan sovelletaan julkisista hankinnoista ja käyttöoikeussopimuksista annettua lakia (1397/2016) siltä osin kuin hankinta kuuluu kyseisen lain soveltamisalaan.

Metsitystukea koskevissa asioissa valtionavustuslaissa tarkoitettuna valtionapuviranomaisena toimii Suomen metsäkeskus, jäljempänä *metsäkeskus*. Metsäkeskuksen myöntämän metsitystuen takaisinperintää koskevien päätösten osalta valtionapuviranomaisena toimii kuitenkin Ruokavirasto.

Valiokunnan mietintö MmVM 11/2020 vp

4 §

Tuensaaja

Metsitystuen tuensaaja voi olla vain yksityinen maanomistaja.

Tässä laissa yksityisellä maanomistajalla tarkoitetaan:

- 1) luonnollista henkilöä;
- 2) maanvuokraoikeuden, testamenttiin perustuvan käyttöoikeuden, lesken hallintaoikeuden, eläkeoikeuden tai muun vastaavan oikeuden haltijaa, jos haltija on luonnollinen henkilö;
- 3) sellaista yhteisöä, yhteenliittymää ja kuolinpesää, jonka yhtiömiehenä, jäsenenä tai osakkaana on vain luonnollisia henkilöitä ja jossa yhteisön ja yhteenliittymän pääasiallisena tarkoituksena on maatalo- tai metsätalouden harjoittaminen;
- 4) säätiötä, jonka toiminnasta pääosan muodostaa maatalo- tai metsätalouden harjoittaminen;
- 5) yhteismetsän sellaista osakaskuntaa ja yhteisalueissa (758/1989) tarkoitettua yhteisen alueen osakaskuntaa, jonka osuuksista vähintään puolet on luonnollisten henkilöiden omistuksessa.

Edellä 2 momentissa säädetyn lisäksi yksityiseksi maanomistajaksi katsotaan myös ne luonnolliset henkilöt, jotka omistavat kiinteistön yhdessä yhtiön kanssa, jos heidän omistusosuutensa kiinteistöstä on vähintään 50 prosenttia ja jos yhtiön pääasiallisena tarkoituksena on maatalo- tai metsätalouden harjoittaminen. Yksityisenä maanomistajana ei pidetä niitä rahastoja, joista säädetään sijoitusrahastolaissa (213/2019) tai vaihtoehtorahastojen hoitajista annetussa laissa (162/2014).

Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä siitä, mikä katsotaan 2 ja 3 momentissa tarkoitetuksi pääasialliseksi tarkoitukseksi harjoittaa maatalo- tai metsätaloutta ja siitä, milloin maatalo- tai metsätalouden harjoittamisen voidaan katsoa muodostavan pääosan säätiön toiminnasta.

5 §

Metsitystukeen hyväksyttävä alue

Metsitystukeen hyväksyttävää aluetta on muu kuin maatalousmaa ja muu kuin metsämaa.

Maatalousmaalla tarkoitetaan tässä laissa yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan e alakohdassa määriteltyä maatalousmaata sekä aluetta, jonka osalta maksetaan tukea vain maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista (1559/2001) annetun lain nojalla.

Maatalousmaalla tarkoitetaan myös eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain (1360/2014) 5 §:n nojalla ympäristökorvauksesta annetuissa säännöksissä määriteltyä tai mainittua lakia edeltävän lainsäädännön nojalla annetuissa säännöksissä tarkoitettua ympäristösopimusalaa, joka on tehty suojavyöhykkeestä, maisemasta ja luonnon monimuotoisuuden edistämisestä, perinnebiotoopista tai kosteikosta, sekä viimeksi mainitun lain 6 §:n nojalla luonnonhaittakorvauksesta annettujen säännösten mukaista luonnonlaidunta, jonka osalta maksetaan luonnonhaittakorvausta.

Valiokunnan mietintö MmVM 11/2020 vp

Maatalousmaalla ei kuitenkaan tarkoiteta viljelykäytöstä poistettua aluetta, joka ei ole ollut Euroopan unionin kokonaan tai osittain rahoittamien tukijärjestelmien hakemuksen kohteena vuoden 2019 jälkeen. Maatalousmaalla ei myöskään tarkoiteta ennen metsitystuen hakemista viljelykäytöstä poistettua aluetta, joka on ollut edellä tarkoitettujen tukihakemuksen kohteena vuoden 2019 jälkeen, jos alueen viljelykunto on heikko, koko on enintään yksi hehtaari rajoittuen kokonaisuudessaan tai pääosin metsämaahan ja alueella on puuvartisten kasvien taimia, suokasvillisuutta tai muuta vastaavaa kasvillisuutta mutta alue ei kuitenkaan ole tässä laissa määriteltyä metsämaata.

Metsämaalla tarkoitetaan tässä laissa aluetta, joka on Tilastokeskuksen käyttämän kansallisen maankäyttöluokituksen määritelmän mukaista metsämaata (F11) sekä aluetta, jonka osalta ei metsälain (1093/1996) 5 a §:n 2 momentin nojalla tarvitse täyttää uudistamisvelvoitetta alueen puuntuotannollisen vähätuottoisuuden vuoksi.

6 §

Metsitystuen myöntämisen edellytykset

Metsitystuen myöntämisen edellytyksenä 5 §:ssä säädetyn lisäksi on, että alue, jolle metsitystukea haetaan:

- 1) on luontaisesti ja vesitaloudeltaan metsänkasvatukseen sopiva;
- 2) on vähintään 0,5 hehtaarin suuruinen yhtenäinen, keskimäärin vähintään 20 metriä leveä alue;
- 3) on sellainen, että sen metsitys ei heikennä luonnon monimuotoisuutta;
- 4) on sellainen, että sen metsitys ei olennaisesti vaikeuta avoimen maaseutumaiseman säilyttämistä eikä ole vastoin maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999) mukaisia kaavarajoitteita;
- 5) ei ole aiemmin ollut metsitettyä valtion rahoituksella maa- ja metsätalouden rakennepoliittisista toimenpiteistä annetun lain (1303/1994) 15 §:n 2 momentin nojalla pellon metsittämisestä annettujen säännösten tai kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain (1094/1996) nojalla ja uudelleen raivattu maatalousmaaksi taikka muutoin ollut metsitykseen liittyen julkisen tai yksityisen rahoituksen kohteena taikka ei ole samanaikaisesti vireillä olevan muun julkiselle tai yksityiselle toimijalle toimitettujen hakemuksen kohteena metsittämistä varten lukuun ottamatta 10 §:n 3 momentissa tarkoitettua toimintatapaa.
- 6) on sellainen, että sillä ei ole aloitettu mitään metsittämisen perustamistoimenpiteitä.

Metsitystukea ei saa myöntää joulukuusien kasvattamiseksi.

Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkemmat säännökset luontaisesti ja vesitaloudeltaan metsänkasvatukseen sopivista alueista ja alueellisten seikkojen huomioon ottamisesta.

7 §

Ilmoitus vähämerkityksisestä tuesta

Metsitystuen myöntämisen edellytyksenä edellä säädetyn lisäksi on, että tuen hakija antaa metsäkeskukselle yleisen de minimis -asetuksen 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ilmoituksen.

Valiokunnan mietintö MmVM 11/2020 vp

8 §

Metsitysvelvoite

Metsitystuen hakijan on sitouduttava huolehtimaan metsitettävän alueen taimikkovaiheen hoidosta 9 §:ssä tarkoitetulla tavalla ja säilyttämään alue metsämaana metsälain säännöksiä noudattaen (*metsitysvelvoite*).

Metsitysvelvoite sitoo tuensaajaa 14 §:ssä tarkoitetun päätöksen antamisen jälkeen.

Metsälain 3 §:n 1 momentin mukainen toiminta on metsitysvelvoitteen vastaista toimintaa.

Metsitysvelvoite kestää kymmenen vuotta ja se alkaa 17 §:ssä tarkoitetun toteutusilmoituksen toimittamisesta.

9 §

Metsityksen toteuttaminen

Metsitys on toteutettava kylvämällä tai istuttamalla. Metsitys voidaan kuitenkin toteuttaa vain istuttamalla turvopohjaisilla alueilla, lukuun ottamatta entisiä turvetuotantoalueita, ja kivennäismailla, silloin kun viimeksi mainitut ovat entistä maatalousmaata. Puulajin on oltava kasvupaikalle soveltuva. Metsityksessä käytettävän metsänviljelyaineiston on oltava alkuperältään kasvupaikalle soveltuvaa. ~~Istutustiheyden~~ Kasvatustiheyden on oltava puulajista riippuen ~~1 600–2 500~~ 1 300–2 500 tainta hehtaarille. Kuitenkin istutustiheyden on aina oltava vähintään 1 000 tainta hehtaarille. Ennen metsityksen toteuttamista tarvittaessa maanpinta on käsiteltävä, tehtävä metsityslannoitus ja pintakasvillisuuden torjunta sekä lievästi vesoittuneilla aluilla vesojen raiwaaminen.

Edellä 1 momentissa tarkoitetut metsityksen perustamistoimenpiteet on saatettava loppuun 14 §:ssä tarkoitetun tukipäätöksen antamista seuraavan toisen kalenterivuoden loppuun mennessä.

Taimikon kasvun varmistamiseksi on tehtävä tarvittava heinäntorjunta. Tarvittaessa on huolehdittava taimikon täydennysistutuksesta tai -kylvöstä ja muusta taimikon jälkihoidosta.

Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä käytettävistä puulajeista, taimi- ja siemenmääristä erilaisilla kasvupaikoilla, metsänviljelyaineiston alkuperästä, ennen metsityksen toteuttamista tehtävistä toimenpiteistä, taimikon jälkihoidosta ja muista metsityksen toimenpiteistä.

10 §

Metsitystuen määrä

Metsitystuki myönnetään tuensaajalle avustuksena, joka muodostuu kustannuskorvauksesta ja hoitopalkkiosta. Kustannuskorvaus lasketaan metsittämisen perustamistoimenpiteiden laskennallisten keskimääräisten hehtaarikohtaisten kustannusten perusteella ja se on kiinteä korvaus. Hoitopalkkio lasketaan alueen metsittämisen taimikkovaiheen hoitotoimenpiteiden laskennallisten keskimääräisten hehtaarikohtaisten kustannusten perusteella. Hoitopalkkio on kiinteä palkkio, joka maksetaan kahdessa erässä.

Valiokunnan mietintö MmVM 11/2020 vp

Metsitystuen määrä voidaan porrastaa aiheutuneiden laskennallisten keskimääräisten kustannusten ja työmäärän perusteella siten, että turvepohjaisten alueiden osalta maksetaan korkeampi tuki kuin kivennäismaiden ja entisten turvetuotantoalueiden osalta. Metsitystuen määrä voidaan porrastaa myös luonnon monimuotoisuutta edistävien toimenpiteiden perusteella.

Metsitystuki myönnetään tuensaaajalle vain hoitopalkkiona, jos metsitettävän alueen metsityksen perustamistoimenpiteet tehdään muutoin kuin tässä laissa tarkoitettuina varoin. Tällöin tuen hakijan on ilmoitettava 11 §:ssä tarkoitettulla hakemuksella, millä varoilla metsityksen perustamistoimenpiteet tehdään.

Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkemmat säännökset metsitystuen kustannuskorvauksen ja hoitopalkkion määrästä.

11 §

Metsitystuen hakeminen

Metsitystukea haetaan kirjallisesti metsäkeskukselta. Hakemuksessa on annettava myös 7 §:ssä tarkoitettu ilmoitus ja 8 §:ssä tarkoitettu sitoumus.

Hakemuksessa on ilmoitettava:

- 1) jos hakemuksen kohteena olevasta alueesta on tehty tai on käynnissä ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetussa laissa (252/2017) tarkoitettu menettely;
- 2) tuen hakijan ja mahdollisen asiakirjan laatijan nimi ja yhteystiedot.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä tuen hakemisesta ja hakemuksessa ilmoitettavista tiedoista.

12 §

Metsitystuen hakeminen yhteisomistustilanteessa

Yhteisomistuksessa olevan alueen sellaisilla yhteisomistajilla, jotka omistavat alueesta vähintään kuusikymmentä prosenttia ja joihin kuuluvat aluetta hoitavat yhteisomistajat, on yhteisesti oikeus hakea metsitystukea ja toteuttaa yhteisomistetun alueen osalta metsitys ja ottaa vastaan metsitystuki. Edellytyksenä on kuitenkin, että he luopuvat metsityksen kustannusten vaatimisesta muilta kuin toimenpiteeseen yhtyneiltä yhteisomistajilta ja he sitoutuvat yksin vastaamaan 14 §:ssä tarkoitettua tukipäätöksen mukaisista vastuista, velvoitteista ja seuraamuksista. Myös yhdellä yhteisomistajalla, joka omistaa vähintään kuusikymmentä prosenttia alueesta ja joka on aluetta hoitava yhteisomistaja, on sama oikeus.

Mitä 1 momentissa säädetään, sovelletaan myös sellaisiin jakamattoman kuolinpesän osakkaisiin, joiden arvioitu osuus on vähintään kuusikymmentä prosenttia hakemuksen kohteena olevasta alueesta tuen myöntämisaikana.

Muutoin yhteisomistajiin sovelletaan, mitä kestävä metsätalouden määräaikaisen rahoituslain (34/2015) 28 §:n 2, 4 ja 5 momentissa säädetään.

Sen lisäksi, mitä 11 §:n 1 ja 2 momentissa säädetään, hakemuksessa on myös ilmoitettava, miten metsitettäväksi haetun alueen niille yhteisomistajille, jotka eivät ole tuen hakijoina, on ilmoitettu suunnitellusta metsityksestä ja miten heitä on neuvottu ilmoittamaan hakijoille mahdollinen kielteinen kantansa asiaan. Ilmoitusta ei kuitenkaan tarvitse tehdä, jos heidän tavoittamisensa ei ole mahdollista ilman suuria vaikeuksia.

Valiokunnan mietintö MmVM 11/2020 vp

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä tuen hakemisesta yhteisomistustilanteessa.

13 §

Ennen tukipäätöstä hankittava lausunto

Metsäkeskuksen on pyydettävä ennen 14 §:ssä tarkoitettua tukipäätöksen tekemistä toimivaltaiselta elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselta lausunto hakemuksesta.

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen on lausunnossaan otettava kantaa 6 §:n 1 momentin 3–6 kohdassa säädettyjen edellytysten toteutumiseen sekä tarvittaessa 5 §:n 4 momentin asiakokonaisuuksiin ja metsitettävän alueen vesitalouteen. Jos hakemus kohdistuu kokonaisuudessaan entiselle turvetuotantoalueelle, lausunnossa ei kuitenkaan tarvitse ottaa kantaa 6 §:n 1 momentin 3 kohdassa säädetyn edellytyksen toteutumiseen. Lausunto on sitova.

14 §

Tukipäätös

Metsäkeskuksen on metsitystuen myöntämistä tai epäämistä koskevaa tukipäätöstä tehdessään otettava huomioon 13 §:n 2 momentissa tarkoitettu elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen sitova lausunto.

Jos metsityksen toteuttamiseen sovelletaan ympäristövaikutusten arviointimenettelyä annettussa laissa tarkoitettua ympäristövaikutusten arviointimenettelyä, tukipäätöstä ei saa tehdä ennen kuin metsäkeskus on saanut käyttöönsä mainitun lain 19 §:n mukaisen arviointiselostuksen ja siihen liittyvän yhteysviranomaisen perustellun päätelmän. Tukipäätöksestä on käytävä ilmi, miten arviointi on otettu huomioon päätösharkinnassa.

Metsitystuki myönnetään edellyttäen, että metsitystoimenpiteet toteutetaan metsäkeskuksen hyväksymän hakemuksen tai metsäkeskuksen edellyttämien korvaavien toimenpiteiden mukaisesti.

Metsityksen toimenpiteet saadaan aloittaa vasta sen jälkeen, kun metsäkeskus on tehnyt myönteisen tukipäätöksen metsitystuesta. Viimeksi mainittu koskee myös 10 §:n 3 momentissa tarkoitettua toimintatapaa.

Sen lisäksi, mitä valtioneuvoston asetuksessa säädetään, metsäkeskuksen tukipäätöksestä on käytävä ilmi:

- 1) metsitystuen tukiehdot;
- 2) että tuki on luonteeltaan vähämerkityksistä;
- 3) että tuki myönnetään yleisessä de minimis –asetuksessa säädettyillä ehdoilla ja sen mukaisesti;
- 4) yleisen de minimis –asetuksen julkaisutiedot Euroopan unionin virallisessa lehdessä;
- 5) myönnetyn vähämerkityksisen metsitystuen määrä.

Tukipäätöksestä on myös käytävä ilmi, että kustannuskorvaus ja kumpikin hoitopalkkion erä diskontataan yleisessä de minimis –asetuksessa säädetyllä tavalla. Mainitussa asetuksessa tarkoitettu tuen myöntämisaikajankohta on tässä pykälässä tarkoitettua tukipäätöksen allekirjoituspäivä.

Valiokunnan mietintö MmVM 11/2020 vp

15 §

Tukipäätöksen raukeaminen

Jos tuensaaja ei toteuta metsitystä 9 §:n 2 momentissa säädettyssä määräajassa, metsäkeskuksen tukipäätös ja oikeus metsitystukeen raukeaa.

Metsäkeskus voi ennen 9 §:n 2 momentissa säädetyn määräajan päättymistä hakemuksesta jatkaa tukipäätöksen voimassaoloaikaa, jos määräajan noudattamatta jättäminen johtuu taimipulasta, sääolosuhteista tai muusta yllättävästä, ennalta arvaamattomasta tapahtumasta taikka muusta ylivoimaisesta esteestä. Tukipäätöksen voimassaoloa voidaan jatkaa enintään kaksi kertaa kalenterivuodeksi kerrallaan.

16 §

Toteutusilmoitus ja metsitystuen maksaminen

Metsäkeskukselle on tehtävä metsitystukeen hyväksytyn alueen metsittämisen perustamistoi-
menpiteiden loppuunsaattamisesta toteutusilmoitus viivytyksettä, kuitenkin viimeistään 9 §:n
2 momentissa säädetyn määräajan päättyessä. Toteutusilmoitukseen on merkittävä asiakirjan laa-
tijan nimi ja yhteystiedot. Toteutusilmoituksen perusteella maksettava metsitystuki saa olla mää-
rältään enintään 14 §:ssä tarkoitetussa tukipäätöksessä vahvistetun suuruinen.

Metsitystuen kustannuskorvaus maksetaan tuensaajalle kertakorvauksena sen jälkeen, kun
metsäkeskus on vastaanottanut toteutusilmoituksen.

Metsitystuen hoitopalkkion ensimmäinen erä maksetaan tuensaajalle kahden ja toinen erä kah-
deksan vuoden kuluttua siitä, kun metsäkeskus on vastaanottamansa toteutusilmoituksen perus-
teella maksanut kustannuskorvauksen. Kummallakin kerralla maksettava erä on puolet hoitopalkki-
kiosta.

Metsäkeskuksen on tehtävä päätös metsitystuen maksamisesta, jos kustannuskorvausta ei
makseta 14 §:ssä tarkoitetun tukipäätöksen ja toteutusilmoituksen mukaisena tai jos hoitopalkki-
ota ei makseta tukipäätöksen mukaisena.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä toteutusilmoituk-
sen sisällöstä, metsitystuen maksuun liittyvästä menettelystä ja metsitystuen diskonttaamisen tek-
nisestä toteuttamisesta.

17 §

Tukipäätöksen mukaisten velvollisuuksien ja oikeuksien siirtyminen

Tukipäätöksessä yksilöidyn alueen omistus- tai hallintaoikeuden siirtymisen jälkeen tuensaa-
jan oikeusasemaan tulee tämän lain mukaisine velvollisuuksineen ja oikeuksineen alueen uusi
omistaja tai haltija. Mainitut velvollisuudet ja oikeudet sisältyvät tukipäätökseen.

Valiokunnan mietintö MmVM 11/2020 vp

18 §

Metsitysvelvoitteen lakkauttaminen

Jos metsitetty alue tai osa siitä lunastetaan ja alueen käyttö metsätaloudelliseen tarkoitukseen tällöin olennaiselta osin estyy, metsäkeskuksen on hakemuksesta lakkautettava metsitysvelvoite saatuaan asiasta tiedon.

Metsäkeskus voi lakkauttaa metsitetyn alueen metsitysvelvoitteen, jos velvoitteen jatkuminen ei ole tarkoituksenmukaista tai mahdollista sen vuoksi, että

- 1) alue tai sen merkittävä osa kaavassa osoitetaan muuhun käyttöön kuin metsämaaksi;
- 2) alueesta tai sen merkittävästä osasta tehdään metsätalouden rahoitusta koskevassa lainsäädännössä tarkoitettu ympäristötukisopimus tai muu vastaava sopimus; tai
- 3) alueeseen kohdistetaan lain nojalla asetettuja käyttörajoituksia tai toimenpidekieltoja.

Jos tuensaaja lopettaa alueen tai sen merkittävän osan käytön metsitysvelvoitteen mukaisena metsämaana alle kymmenen vuoden kuluessa toteutusilmoituksen tekemisestä, metsäkeskuksen on lakkautettava alueen metsitysvelvoite.

19 §

Metsitystuen palauttaminen

Tuensaajan on palautettava metsitystuki silloin, kun kyse on 18 §:n 3 momentissa tarkoitettua tilanteesta. Metsitystuen palauttamisen perusteista säädetään muutoin valtionavustuslain 20 §:ssä.

Tuensaajalla ei ole velvollisuutta palauttaa metsitystukea 18 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettua tilanteessa.

Metsitystuki, joka on tämän lain tai valtionavustuslain 20 §:n nojalla palautettava, on maksettava takaisin metsäkeskukselle. Jos tuki on maksettu useassa erässä, valtionavustuslain 24 §:ssä tarkoitettua korkoa palautettavalle määrälle on maksettava viimeisestä metsitystuen maksatuksesta tai tuen loppuun maksamisesta lukien.

20 §

Metsitystuen takaisinperintä

Metsitystuki peritään takaisin tuensaajalta, joka ei omistus- tai hallinta-aikanaan ole noudattanut metsitystuen ehtoja ja metsitysvelvoitetta. Takaisinperinnän vuoksi lakkaa alueen metsitysvelvoite.

Metsitystuen takaisinperinnän perusteista säädetään muutoin valtionavustuslaissa. Valtionavustuslain 28 §:n 2 momentin nojalla metsitystuen takaisinperintään ei saa enää ryhtyä, kun kymmenen vuotta on kulunut viimeisen hoitopalkkion erän maksamisesta. Jos kyse on metsitetyn alueen säilyttämistä metsitysvelvoitteen mukaisena metsämaana koskevan velvoitteen rikkomisesta, valtionavustuslain 28 §:n 2 momentissa tarkoitettu määräaika lasketaan kuitenkin velvoitteen voimassaoloajan päättymisestä.

Jos tuki on maksettu useassa erässä, valtionavustuslain 24 §:ssä tarkoitettua korkoa takaisinperittävälle määrälle on maksettava viimeisestä metsitystuen maksatuksesta tai tuen loppuun

Valiokunnan mietintö MmVM 11/2020 vp

maksamisesta lukien. Mainitun pykälän mukaista korkoa on maksettava siihen päivään, jona metsäkeskus tekee 4 momentissa tarkoitetun esityksen Ruokavirastolle.

Metsäkeskuksen on tehtävä Ruokavirastolle esitys metsitystuen takaisinperimiseksi, jos sen tietoon tulee valtionavustuslain 21 tai 22 §:ssä säädetty takaisinperinnän peruste. Sen jälkeen Ruokavirasto päättää tuen takaisinperinnästä. Jos takaisinperittävä määrä on enintään 100 euroa, se saadaan jättää perimättä.

Metsäkeskuksen on tehtävä Ruokavirastolle esitys metsitystuen takaisinperimiseksi myös, jos sen tietoon tulee, että tuki on myönnetty yleisen de minimis -asetuksen säännösten vastaisesti. Ruokaviraston on tällöin määrättävä tuki takaisinperittäväksi.

Jos metsitystuen myöntämiseen on sovellettu yhteisömuutoksessa olevia kiinteistöjä koskevia menettelysääntöjä, tukea ei 1 momentista poiketen voida periä takaisin sellaiselta yhteisömuutajalta, joka ei ole ottanut vastaan tukea, ellei tällainen yhteisömuutaja tai uusi yhteisömuutaja ole itse osallistunut tuen takaisinperimisen perusteena olevaan toimintaan.

21 §

Metsäkeskuksen valvontatehtävä

Metsäkeskus valvoo ja tarkastaa metsitystuen myöntämiseen ja maksamiseen liittyviä edellytyksiä ja metsitystukeen liittyvien velvoitteiden noudattamista. Valvonnasta ja tarkastuksesta säädetään valtionavustuslain 15–17 §:ssä. Tarkastukseen sovelletaan lisäksi, mitä hallintolain (434/2003) 39 §:ssä säädetään. Tarkastusta ei saa suorittaa pysyväisluonteiseen asumiseen käytettävissä tiloissa.

Metsäkeskuksen on annettava tuensaajalle mahdollisuus maastotarkastuksessa tai muussa tarkastuksessa todettujen puutteiden korjaamiseen, jos puutteet ovat vähäisiä ja kohtuullisen helposti korjattavissa.

Metsäkeskuksen tehtävänä on myös metsitystukea koskevien tietojen säilyttäminen ja kokoaminen yleisessä de minimis -asetuksessa edellytetyllä tavalla.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään metsäkeskuksen tehtäviin kuuluvien tarkastusten määrästä ja kohdentamisesta sekä muista valvonnan järjestämisen teknisistä yksityiskohdista.

22 §

Maa- ja metsätalousministeriön ja Ruokaviraston valvontatehtävä

Maa- ja metsätalousministeriöön sovelletaan, mitä kestävä metsätalouden määräaikaissa rahoituslaissa säädetään maa- ja metsätalousministeriön tehtävästä valvoa metsäkeskuksen toimintaa sekä ministeriön oikeudesta saada tuen käyttöä ja seuranta koskevia tietoja sekä tuen hakijaa ja saajaa koskevia tietoja ja tehdä metsäkeskuksen toimintaan kohdistuvia tarkastuksia.

Ruokaviraston tehtävään valvoa metsäkeskuksen toimintaa sovelletaan, mitä 1 momentissa säädetään maa- ja metsätalousministeriön valvontatehtävästä. Maa- ja metsätalousministeriö voi määrätä Ruokaviraston tekemään metsäkeskuksen toimintaan kohdistuvia tarkastuksia.

Ruokaviraston on metsäkeskuksen pyynnöstä tehtävä tarkoituksenmukaisin väliajoin Ruokaviraston ylläpitämän peltolohkokisterin tietojen ja niiden alueiden, joille metsitystukea on haettu keskinäinen vertailu 5 §:ssä tarkoitetun metsitystukeen hyväksyttävän alueen varmistamiseksi.

Valiokunnan mietintö MmVM 11/2020 vp

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään Ruokaviraston tehtäviin kuuluvien tarkastusten määrästä ja kohdentamisesta sekä muista valvonnan järjestämisen teknisistä yksityiskohdista.

23 §

Muistiinpano- ja säilyttämisvelvollisuus sekä tiedonantovelvollisuus

Tuensaaajalla on metsitykseen liittyvä muistiinpanovelvollisuus. Muistiinpanojen on perustuttava metsitykseen liittyviin tositteisiin, jotka on numeroitava muistiinpanomerkintöjen mukaisesti. Muistiinpanovelvollisuus voidaan täyttää myös kirjanpidon avulla. Muistiinpanot, kirjanpito ja tositteet on säilytettävä kymmenen vuotta metsitystuen viimeisen erän maksamisesta. Tuensaaajan on lisäksi säilytettävä asiakirja, josta käy ilmi metsitettävän alueen maalaji.

Edellä 1 momentissa säädetty koskee myös 3 momentissa tarkoitettua ulkopuolista toteuttajaa.

Edellä 11 §:ssä tarkoitetun hakemuksen ja toteutusilmoituksen laatijaan tai muuhun tuensaaajan käyttämään asiamieheen ja avustajaan sekä metsityksen toteuttamisessa käytettyyn ulkopuoliseen toteuttajaan sovelletaan, mitä valtionavustuslain 14 §:ssä säädetään valtionavustuksen saajan tiedonantovelvollisuudesta.

24 §

Huomautus ja väliaikainen kieltö

Metsäkeskus voi antaa huomautuksen asiamiehelle ja avustajalle, joka antaa metsitystukeen liittyvissä hakemuksissa ja toteutusilmoituksissa tai edellä mainituissa asiakirjoissa metsäkeskukselle harhaanjohtavia tai virheellisiä tietoja.

Ruokavirasto voi metsäkeskuksen esityksestä kieltää asiamiestä ja avustajaa laatimasta 1 momentissa tarkoitettuja asiakirjoja, jos harhaanjohtavien tai virheellisten tietojen antaminen on metsäkeskuksen antamasta huomautuksesta huolimatta ollut toistuvaa ja jos mainittu asiamiehen tai avustajan menettely ilman sen esiin tulemistä olisi johtanut siihen, että metsäkeskus olisi harhaanjohtavien tai virheellisten tietojen johdosta tehnyt virheellisen 14 §:ssä tarkoitetun päätöksen metsitystuen myöntämisestä tai maksanut virheellisesti metsitystukea 16 §:ssä tarkoitetun toteutusilmoituksen perusteella.

Kieltoa koskevasta päätöksestä on käytävä ilmi kiellon voimassaoloaika. Kielto voidaan asettaa enintään vuodeksi ja se on rajattava maantieteellisesti. Vuoden mittainen kieltö voidaan asettaa vain, jos toiminta on ollut laajamittaista.

25 §

Muutoksenhaku

Muutoksenhausta valtionapuviranomaisen päätökseen säädetään valtionavustuslaissa. Takaisinperintää sekä asiamiehelle ja avustajalle määrättyä väliaikaista kieltöä koskevassa asiassa muutosta haetaan kuitenkin valittamalla hallinto-oikeuteen ilman oikaisuvaatimusmenettelyä.

Edellä 13 §:ssä tarkoitettuun lausuntoon ei saa hakea muutosta valittamalla.

Valiokunnan mietintö MmVM 11/2020 vp

26 §

Koneellinen allekirjoitus

Automaattisen tietojenkäsittelyn avulla valmistettu metsäkeskuksen päätös tuen myöntämisestä, maksamisesta ja epäamisestä voidaan allekirjoittaa koneellisesti.

27 §

Maastomittaukset

Tähän lakiin liittyvissä maastossa tehtävissä mittauksissa käytetään metsätaloudessa yleisesti käytettäviä mittaus- ja arviointimenetelmiä.

28 §

Metsäkeskuksen yhteistyö viranomaisten kanssa

Tämän lain toimeenpanossa metsäkeskuksen on toimittava tarvittavassa yhteistyössä Ruokaviraston, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten, Maanmittauslaitoksen, Museoviraston ja kuntien maaseutuelinkeinoviranomaisten kanssa.

29 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2021 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2023.

Tämän lain voimassaolon päättyessä vireillä oleviin hakemuksiin sovelletaan tätä lakia myös lain voimassaolon päättymisen jälkeen 30 kesäkuuta 2024 saakka.

Tämän lain mukaista metsitystukea voidaan kuitenkin hakea vasta 1 päivästä maaliskuuta 2021.

Valiokunnan lausumaehdotus

Eduskunta edellyttää, että hallitus selvittää tukijärjestelmän mahdollista laajentamista myöhemmin koskemaan myös sellaisia vähintään 0,5 hehtaarin suuruisia alueita, jotka koostuvat erillisistä vähintään 0,2 hehtaarin alueista kunkin alueen keskimääräisen leveyden ollessa vähintään 20 metriä ja kaikkien alojen täyttäessä muilta osin ehdot tukijärjestelmään hyväksymiselle, eikä pienempien alojen hyväksymisestä aiheudu tarpeetonta hallinnollista lisätaakkaa.

Valiokunnan mietintö MmVM 11/2020 vp

Helsingissä 26.11.2020

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

puheenjohtaja Anne Kalmari kesk
varapuheenjohtaja Ritva Elomaa ps
jäsen Seppo Eskelinen sd
jäsen Satu Hassi vihr
jäsen Janne Heikkinen kok
jäsen Ari Koponen ps
jäsen Mikko Lundén ps
jäsen Sari Multala kok
jäsen Jari Myllykoski vas
jäsen Anders Norrback r
jäsen Raimo Piirainen sd
jäsen Jenni Pitko vihr
jäsen Piritta Rantanen sd
jäsen Mikko Savola kesk
jäsen Peter Östman kd

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Carl Selenius